

R O Z S U D O K
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľa **J. H.**, bytom J. X., R., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29.augusta 8, Bratislava, o **úrazovú rentu**, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 22. novembra 2011, č. k. 5Sp/3/2010-18, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 22. novembra 2011, č. k. 5Sp/3/2010-18, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 22. novembra 2011, č. k. 5Sp/3/2010-18, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo BA-6704/2010 z 18. januára 2010, ktorým podľa § 89a zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) rozhodla, že navrhovateľovi od 28. decembra 2009 zanikol nárok na úrazovú rentu z dôvodu, že uvedeným dňom dovŕšil dôchodkový vek a výplata dávky sa zastavuje od 1. februára 2010.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že rozhodnutím odporkyne č. 222-5629/2006 z 15.januára 2007 úrazová renta bola navrhovateľovi priznaná od 1. januára 2004 podľa § 88 zákona. Navrhovateľ dňom 28. decembra 2009 dovŕšil

dôchodkový vek 62 rokov. Krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na dovŕšenie dôchodkového veku dňom 28. decembra 2009, navrhovateľovi nárok na úrazovú rentu od uvedeného dňa zanikol podľa § 89a zákona a výplata úrazovej renty bola odporkyňou zastavená od 1. februára 2010 v súlade s § 112 ods.6 zákona, keďže týmto dňom uplynulo obdobie, za ktoré mu bola dávka vyplatená.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním, v ktorom namietal, že dôsledky jeho choroby z povolania sa zhoršujú, prejavujú sa väčšími bolesťami ramien, tŕpnutím rúk a pod. Podľa jeho názoru nie je správne, aby jeho ujma, spôsobená chorobou z povolania, nebola kompenzovaná aspoň čiastočne poskytovaním úrazových dávok odporkyňou. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutie odporkyne z 18. januára 2010, č. BA-6704/2010, zrušil.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa poukázala na to, že navrhovateľ dňa 28. decembra 2009 dovŕšil dôchodkový vek a podľa § 89a zákona nárok na úrazovú rentu dňom dovŕšenia dôchodkového veku zaniká. Námietky navrhovateľa ohľadom pretrvávania zdravotných ťažkostí spôsobených chorobou z povolania, vzhľadom na existujúcu právnu úpravu považovala tak ako aj krajský súd, za právne irelevantné. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a po prejednaní veci bez pojednávania (§ 250ja ods.2 O.s.p.) dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zániku nároku navrhovateľa na úrazovú rentu.

Z administratívneho spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľovi bola dňa 26.novembra 2003 zistená choroba z povolania a rozhodnutím odporkyne z 15. januára 2007 mu bola podľa § 88 zákona priznaná úrazová renta od 1.januára 2004.

Dňa 28. decembra 2009 navrhovateľ dovŕšil dôchodkový vek 62 rokov.

Podľa § 89a zákona nárok na úrazovú rentu zaniká dňom dovŕšenia dôchodkového veku alebo dňom priznania predčasného starobného dôchodku.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že pre zánik nároku na úrazovú rentu je rozhodujúcou skutočnosťou dovŕšenie dôchodkového veku a to bez ohľadu na zdravotný stav alebo ďalšie okolnosti. Vzhľadom na to ani odvolací súd námietku navrhovateľa, že dôsledky jeho choroby z povolania sa zhoršujú, nepovažoval za dôvodnú.

Ak teda odporkyňa rozhodnutím z 18. januára 2010 rozhodla, že od 28. decembra 2009 navrhovateľovi z dôvodu dovŕšenia dôchodkového veku zanikol nárok na úrazovú rentu a jej výplatu zastavil od 1. februára 2010, rozhodla v súlade so zákonom.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že postihnutie chorobou z povolania sa nepremietne do výšky jeho dôchodku, túto jeho námietku odvolací súd pri posudzovaní zachovania nároku na úrazovú rentu nepovažoval za opodstatnenú. V zmysle § 15 ods. 1 písm. f) zákona bol totiž navrhovateľ do dovŕšenia dôchodkového veku povinne dôchodkovo poistený, a vymeriavací základ, z ktorého za neho platila poistné Sociálna poisťovňa z tohto titulu sa premieta do výšky starobného dôchodku.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v tomto konaní nebol úspešný a odporkyňa nemá právo náhradu trov konania.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 27. marca 2013

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová